

ואמר רבינו יצחק בפרוש שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

השם (השם) משה (השם) משה (השם) משה

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון ש"ה בלק תשפ"ב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהד לפי מדרגתו יקרה ה' ונאמר משה משה

שבת שפכי

לכה ארה לי יעקב

פרשת השבוע

שבת קודש פרשת בלק
ב"נו לבין ק'ונו
תשפ"ב

הַדְּבֹר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל

בלעם הָיָה פָּגוּם וּמִשְׁקָץ וּמִתְעַב בַּתְּאֻה הַזֹּאת מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוֹ רַז"ל וְנִמְשָׁךְ כָּל יָמָיו אַחֲרֵי תְּאֻה הַזֹּאת וְלֹא רָצָה לְהִשְׁתַּדֵּל לְבַטֵּל תְּאֻת לְבוֹ עַל יְדֵי דְבֹרִים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלֹשׁ הַנְּקֻדוֹת הַנ"ל שְׂעָרֵיכִים לְדַבֵּר דְּבֹרִים קְדוּשִׁים בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְלְדַבֵּר עִם הַצַּדִּיק וְכוּ', וְאִזּוֹ יָכוֹל אֲפֹלֵו הַגְּרוּעַ שְׂבִגְרוּעִים לְצֵאת מֵעִמְקוֹת נְפִילָתוֹ וְלַעֲלוֹת וְלַהֲתַקְרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ.

ובלעם הִרְשָׁע וְתַלְמִידָיו אֵינָם חַפְצִים בְּזֶה וְכוּ', וְלֹא דֵי מַה שְׂמוֹזִיקִים לָהֶם בְּעִצְמָם אִם גַּם עַל יְדֵי דְבֹר פִּיָּהֶם הִרְעָה ח"ו הֵם רוֹצִים לְהִזִּיק לְכָל יִשְׂרָאֵל, כִּי כְּמוֹ שֶׁהַצַּדִּיקִים וְהַכְּשִׁירִים מְאִירִים הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּיִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי דְבֹרִים הַכְּשִׁירִים וְהַטּוֹבִים כְּמוֹ כֵּן לְהַפְּךָ עַל יְדֵי דְבֹרִים רָעִים שֶׁל בְּחִינַת בְּלַעַם וְסִיעָתוֹ מִרְחִיקִים מְאֹד מִתְּנַקְּדָה, וְזֶה הָיָה עֲצַת קַלְפַּת בְּלָק לְהַבִּיא אֶת קַלְפַּת בְּלַעַם עַל יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ לְהִזִּיק לְיִשְׂרָאֵל ח"ו עַל יְדֵי דְבֹרִים רָעִים שֶׁל הַמִּשְׁקָעִים מְאֹד בַּתְּאֻוֹת נְאוּף תְּחוּלָקִים עַל הַצַּדִּיק בְּחִינַת מִשָּׁה שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּלַעַם וְסִיעָתוֹ כַּנ"ל וְכְמוֹ שְׂאֵמְרוֹ רַז"ל שְׂאֵלוֹ לְמַדִּין עַל מִשָּׁה וְאָמְרוּ לוֹ, אֵינְךָ כָּחוֹ אֵלָּא בְּפֶתַח. אָמְרוּ, אִם אָנוּ נִבְּא עֲלֵיָהֶם בְּאֶדָם שְׂכָחוּ בְּפִי, הֵינּוּ שְׂאֵמְרוּ שְׂכָחוּ שֶׁל הַצַּדִּיק בְּחִינַת מִשָּׁה הוּא רַק עַל יְדֵי פִי. עַל יְדֵי שְׂמַאִיר וּמִמְשִׁיף הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת עַל יְדֵי דְבֹר פִּי כַּנ"ל, עַל כֵּן אִם אָנוּ נִבְּא עֲלֵיָהֶם בְּאֶדָם שְׂכָחוּ בְּפִי שֶׁהוּא בְּלַעַם הִרְשָׁע שְׂמַדְבֵּר בְּפִי דְבֹרִים לְהַפְּךָ מִמַּשׁ מִדְּבֹרִים שֶׁל הַצַּדִּיק בְּחִינַת מִשָּׁה.

ועל כֵּן הָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַמַּת בְּסִפְנָה גְּדוּלָה אִזּוֹ בְּשִׁשְׁלַח בְּלָק אַחֲרֵי בְּלַעַם, כִּי הַדְּבֹר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בֵּין בְּקִדְשָׁה בֵּין לְהַפְּךָ ח"ו. וְכְמוֹ שְׂכָתוֹב עַמִּי זְכַר נָא מַה יַעֲזִיב עֲלֵיָךְ בְּלָק מְלֹךְ מוֹאָב וּמַה עָנָה אֶתוֹ בְּלַעַם כֵּן בְּעוֹר וְכוּ'. שְׂנַרְאָה מִדְּבָרֵי תַּפְסוּק שֶׁהִיָּתָה עֲצַת עֲמֻקָּה מְאֹד שֶׁל תַּסְמָרָא אַחֲרָא לְהַבִּיא אֶת בְּלַעַם, אִם הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ בְּרַחֲמָיו עֲמוֹד בְּעִזְרָתָם וְהַפְּךָ תְּקַלְלָה לְבָרְכָה.

ליקומו הלכות נשיאת כפיים ה' יב

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יוסף קדיש ברוין הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו החתן אלימלך הי"ו למזל טוב

שבת שפכי

ויעמוד במקום צר

פרשת השבוע

שבת קודש פרשת בלק
ב"נו ל"בין ק"ונו
תשפ"ב

צוֹעֲקִים אֵלָיו וְשָׁבִים אֵלָיו

בְּלֶעָם הַרְשָׁע הִתְפָּאֵר וַיִּדַע דַּעַת עֲלִיוֹן, וּכְשֶׁעָמַד הַמַּלְאָךְ לְפָנָיו,
בְּפָרֵט כְּשֶׁעָמַד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אִין דְּרָךְ לְנִטּוֹת יָמִין
וּשְׂמֹאל, עַד שֶׁהִכְרַחָה הָאֲתוֹן לְרַבֵּץ תַּחֲתָיו, חָרָה אָפוּ וְהִכָּה
אֶת הָאֲתוֹן, וְלֹא שָׁת אֶל לְבוֹ לְהִכִּין רַמְזֵי ה' יִתְבָּרַךְ,
שֶׁכְּוֹנְתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדֵי שִׁישׁוֹב מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה, שֶׁחֲפִץ לְקַלֵּל
אֶת יִשְׂרָאֵל וְלַעֲקֹר אֶת עֲצָמוֹ מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת עַל יְדֵי זֶה, וּמֵאַחֵר
שָׁרְאָה ה' יִתְבָּרַךְ הַתְּקַף רִשְׁעוֹתָיו כָּל כָּף, עַל כֵּן אָמַר לוֹ לֵךְ עִם
הָאֲנָשִׁים, כִּי בְּדֶרֶךְ שְׂאֵדָם רוֹצֵה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, וּכְמוֹ
שֶׁפִּרַשׁ רַש"י שֶׁם עַל פְּסוּק זֶה כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ
בָּם וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם וְכַנ"ל.

אָבֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכּוֹשֵׁרִים כָּל מֵה שְׂדוֹחֵקִים אוֹתָם
יֹתֵר, ח"ו, הֵם בּוֹרְחִים בְּכָל פַּעַם בְּיֹתֵר לַה' יִתְבָּרַךְ,
בְּבַחֲנֵת וּפְרַעַה הַקָּרִיב, שֶׁהִקְרִיב אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שֶׁבַשְׁמַיִם
וְכוּ, וּבְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מְבִינִים שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי
הַכֹּל מֵאֵת ה', כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאִם אֲסוּרִים בְּזָקִים וְכוּ וַיֹּאמֶר כִּי
יִשׁוּבוּן, וְצוֹעֲקִים אֵלָיו וְשָׁבִים אֵלָיו, כִּי שׁוֹמְעִים קוֹל ה'
וְרַמְזוֹ מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם.

ליקוטי הלכות יין נסך ד' כד

יודע דעת עליון

שבת שפכי

פרשת השבוע

שום דבור לא יהיה נאבד

ישראל עם קדוש - כל מי שמרגיש בעצמו שאינו קדוש כראוי, הוא מכניע ומבטל את עצמו נגד ה' יתברך, ואינו רוצה לילך בגדולות ונפלאות ממנו להמשיך על עצמו רוח נבואה בחינת רוח הקדש, כי יודע שרחוק מזה, ואם ירצה להמשיך על עצמו בחינת מראות וחזיונות יוכל לקלקל יותר ויותר, כאשר נכשלו בזה רבים מאד, רק הוא הולך בתמימות ומבקש מהשם יתברך שיעזרו לצאת מפחיתות ויזכה לקדש את עצמו כראוי ואז אם יזכה ויהיה ראוי לזה לקבל רוח הקדש - דרך הקדשה, ה' הטוב יעשה עמו כרצונו.

אבל בלעם ותלמידיו הם להפך פנ"ל שמשקעים בכל הטמאות ומתגברים להמשיך על עצמם דרך הטמאה את הרוח דלעלא שיש כח להאדם הבעל בחירה להמשיכו לעצמו כרצונו כפי בחירתו לטוב או להפך פנ"ל (וכמוכן מזה בהתורה 'בקרוב עלי מרעים' על פסוק הנה ברך לקחתי וברך וכו', עין שם).

מכל שכן וכל שכן קל וחמר בן בנו של קל וחמר, כשאחד מישראל רוצה להמשיך לעצמו הקדשה בחינת לשון הקדש במקומו אשר הוא שם, וכונתו לשמים אולי יזכה על ידי זה לשוב ולחזור לקדשתו שבודאי יש לו כח לזה תמיד בכל עת ובכל שעה אפלו אם הוא כמו שהוא שנפל בעונותיו למקומות מגנים מאד רחמנא לצלן כאשר שכח עכשו בדורות אלו בעונותינו הרבים, ואפלו אם עדין נלכד במה שנלכד ח"ו, אף על פי כן יש כח בבחירתו שיחזק את עצמו גם במקומו הנמוך וכו', באשר הוא שם להמשיך לעצמו בחינת שלמות לשון הקדש, דהינו שאף על פי שהאדם הוא כמו שהוא ח"ו, אף על פי כן אם יהיה חזק בדעתו תמיד לדבר דבורי תורה ותפלה והתבודדות וכו', שכל זה הוא בחינת שלמות לשון הקדש וכונתו כדי שיזכה על ידי זה להכניע ולשבר הרע שלו כדי שישוב לה' יתברך בודאי טוב לו כי בודאי לא יהיה נאבד שום דבור בעלמא וברבות הימים ירחם עליו ה' יתברך ויתקבצו כל הדבורים דקדשה שהוציא מפיו שהם בחינת לשון הקדש, ועל ידי זה יכניע ויבטל רע הכולל, והעקר שיהיה חזק בזה מאד מאד ימים ושנים אף אם יעבור עליו מה, כי הבחירה חפשית לעולם ועקר הכח על ידי הדבור.

ליקו"ה חדש ד' ח

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יחיאל יהודה כהן הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו החתן נתן שיחי' למזל טוב

שבת המעורבות רבתי רבני אג"ש
בעצת העצות שהחליטו רבינו
עצת התבודדות - לשפור שיחנו במים נובת פני ה'

פרשת בלק תשפ"ב

שבת שפכי

לרגל 'שבת שבמי'

שבת קודש פרשת בלק
ב'ינו ל'בין ק'ינו
תשפ"ב

שֶׁפְכֵי כַּמֵּים לַבַּךְ.

כל אדם שבעולם בכל דרגא ובכל מקום שהוא אפילו תרחוקים מאד מאד - גם לשם מגיע התקוון והעצה הנ"ל של בחינת קרבן עני, שהוא בחינת אחד המרבה ואחד הממעיט וכו'. שפאיזה בחינת התעוררות כל שהוא בכל נקדה ונקדה טובה יכולין לשוב לה' יתברך, רק שייבטל גאותו וירגיש שפלותו באמת וירגיל עצמו להתפלל ולפרש שיחתו לפניו יתברך בבחינת תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, שישפך שיחו כמו השופך מים אפילו אם נדמה לו שהוא בלי שכל ובלי פונה הראוי, אף על פי כן את כל אשר עם לבבו ישפך לפניו יתברך בבחינת שפכי כמים לבך נכח פני ה' וכו', וזה יקר מאד בעיני השם יתברך, ועל ידי זה יזכה לשוב ולהתקרב אליו יתברך בחינת ואל אלקינו כי ירבה לסלוח וכו"ל.

וזה מרמז במה שאמרו במדרש הנ"ל ולא עוד אלא שכל הקרבנות אינם באים חצים וזהו באה חציה וכו', הינו שאפילו גם מעט התפלה העניה והדלה בחינת מנחת עני עשירית האיפה שבאה בדלי דלות וכו', גם מעט התפלה הדלה הזאת אינה באה בשלמות כי אם בבחינת חציה וכו', כי מערבית במחשבות מקלקלות הרבה וכו' שבודאי אינה ראויה לעלות, אף על פי כן זהו המעלה של בחינת תפלה לעני הנ"ל שהיא באה חציה, כי איך שהיא הקדוש ברוך הוא מרחם ומקבלה, מאחר שפרגיש עניותו ומתגבר להתפלל ולשוח איה שייכול מתוך מרירות דמרירות עניותו ודלותו וכו' וכו"ל.

ליקומי הלכות תפלת המנחה ז' מד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יוסף נמירובסקי הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

שבת שפכי

מה טובו אהליך יעקב

פרשת השבוע

שבת קודש פרשת בלק
בינו לבין ק'ינו
תשפ"ב

דָּרָךְ זֶה הוּא עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה

לְכַאוֹרָה קִשָּׁה אִם כִּן כְּשִׂזְאֵת הַתְּפִלָּה שֶׁל עֲרֵבִית הִיא רְשׁוּת, אִם כִּן מֵה תִּקְוֶן יַעֲקֹב אֲבִינוּ, וְכִי יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שְׂיִישׁ אֶסוּר לְהַתְּפַלֵּל בְּלִילָה. אֲךָ יַעֲקֹב אֲבִינוּ צָפָה וְרָאָה עִמָּךְ אֲרִיכַת הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, אִיךָ הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַיִּצָּר הָרַע מִתְּפִשֵּׁט מְאֹד מְאֹד בְּכָל וּבְפָרֵט שְׂזָהוּ בְּחִינַת חֲשֻׁכַת לַיְלָה כַּנִּ"ל, וְהוּא בְּעֵצָם כַּחוֹ תִּקְוֶן שְׁגָם אֲזִ נוֹכַל לְהַתְּפַלֵּל וְלָשׁוּב אֶל ה' שְׂזָהוּ בְּחִינַת תְּפִלַּת עֲרֵבִית כַּנִּ"ל. אֲבָל רָאָה שְׂמַעְצָם מְרִירַת הַתְּפִשֵּׁטוֹת הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד אִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן לְהַטִּיל עָלָיו חַיּוֹב לְהַתְּפַלֵּל אֲזִ, כִּי אֲזִ בְּבַחֲנֵינָת תִּקְוֶן מְרִירַת חֲשֻׁכַת לַיְלָה הוּא בְּבַחֲנֵינָת הָעֵדֶר הַדְּבוּר, בְּחִינַת יוֹנָה אֶלְמַת, בְּחִינַת נְאֻלְמַתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי, בְּחִינַת נְאֻלְמַתִּי דּוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וְכו' שְׂזָה נְאֻמֵּר עַל זְמַן הַגְּלוּת עַד שְׁלוּלֵי כַּח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּחִינַת יַעֲקֹב כְּבָר הָיוּ הַכֹּל מִתְּיַאֲשִׁים לְגַמְרֵי מְלֵהַתְּפַלֵּל וְלָשׁוּב אֲזִ בְּהַתְּפִשֵּׁטוֹת תְּהוּמוֹת רָעִים וְכו' כְּאֵלֶּה. וְזֶה תִּקְוֶן יַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁהוּא בְּחִינַת כָּלֵל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים כִּי מִמֶּנּוּ יֵצְאוּ כָּלֵם. שְׂבַעְצָם כַּחוֹ תִּקְוֶן תִּקְוֶן נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת מְאֹד בְּעֵת שְׁלֹן שָׁם בְּמִקּוֹם הַהוּא, וְיֵרֵד לְמִקּוֹם שְׂיֵרֵד בְּעֵת שְׁנַתּוֹ וּמִשָּׁם עָלָה לְמִקּוֹם שְׂעָלָה, עַד שֶׁתִּקְוֶן שְׂאֶפְלוּ בְּחֲשֻׁכַת לַיְלָה וְאֶפְלָה מִמֶּשׁ יִתְעוֹרֵר הָאָדָם בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לְהַתְּפַלֵּל וְלָשׁוּב לְה' יִתְבָּרַךְ וְלֹא יִתְיַאֲשׁ מִן הַתְּפִלָּה וְהַצְּעָקָה לְעוֹלָם.

וּבִאֲמַת בְּחִינַת דָּרָךְ זֶה הוּא עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה תְּמִיד. וְזֶה עֵקֶר הָעֵצָה לְתַפְּלָה וְשִׂיחָה וְהַתְּבוֹדְדוֹת. כִּי בְּאֲמַת אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּפַלֵּל וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ כִּי אִם עַל יְדֵי רִצּוֹנוֹת טוֹבִים וְכִסּוּפִים וְכו'. וְזֶה בְּחִינַת אֵל תַּעֲשׂ תְּפִלְתְּךָ קִבֵּעַ וְכו'. רַק שְׂאֵף עַל פִּי כִן בְּהַכְרַח לְתַקֵּן תְּפִלוֹת שְׂיֵהִיו חוֹבָה בְּשִׁבִיל הַהֲמוֹן עִם, כִּי בְּלֹא זֶה לֹא יִתְפַּלְלוּ כָּלֵל. אֲבָל יַעֲקֹב שְׂהוֹרִיד אֶת עֵצְמוֹ עַד הַסּוֹף עַד עֲקֻבוֹת מְשִׂיחָא הוּא עֵסֶק בְּעֵקֶר הַתְּקוּן שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִלַּת עֲרֵבִית רְשׁוּת, שְׁגָם בְּעִמָּךְ הַחֲשֵׁךְ הַכְּנִיס לְבַל יִתְיַאֲשׁ מִן הַתְּפִלָּה רַק יִתְחַזַּק בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים לְה' יִתְבָּרַךְ עַד שְׂיִתְעוֹרֵר מֵעֵצְמוֹ לְהַתְּפַלֵּל לְה' יִתְבָּרַךְ בְּרִשׁוֹתוֹ וּרְצוֹנוֹ שְׂזָה עֵקֶר תִּקְוֶן הַתְּפִלָּה.

וְכָל זֶה הוּא בְּכַח הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׂעוֹסֶק הַצְּדִיק לְקַבֵּץ וּלְאַסֵּף בְּכָל עֵת לְקָרְבָם לְה' יִתְבָּרַךְ, שְׂזָהוּ בְּחִינַת הַבֵּית הַמְּדֻרָשׁ הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת מְקַדֵּשׁ מְעַט כַּנִּ"ל. שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּנִין הַבֵּית הַשְּׁלִישִׁי שְׂיֵהִיָּה נִבְנָה בְּזְכוּת יַעֲקֹב שֶׁלֹא יִחָרַב לְעוֹלָם וְכו'. וְזֶה מֵה טְבוֹ אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הַבְּתִי כְּנִסִּיּוֹת וּבְתִי מְדֻרָשׁוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת הַמְּשָׁכֵן וּבֵית הַמְּקַדֵּשׁ כַּנִּ"ל. שְׂרָאָה בְּלַעַם שְׂעֵקֶר כַּח יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַגְּלוּת בְּפָרֵט הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן הָאָרֶךְ הַזֶּה הוּא עַל יָדָם.

צ ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' צ

עמוד זה נדבתי הר"ר שמעון יצחק ניסנבוים הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

שבת שפכי

פרשת בלק תשפ"ב

לרגל 'שבת שפכי'

שבת קודש פרשת בלק
ב"נו לבין ק'ינו
תשפ"ב

עוֹלָם חֲדָשׁ לַגְּמִרִי

הזְהִיר מְאֹד בְּמֹה פְעָמִים עַל עֵנִין הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שְׁכַל אָדָם יִדְבֵר וַיְשִׁיחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וַיֵּשֶׁב עֵצְמוֹ הֵיטֵב מֶה הוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה וַיִּרְחַם עַל עֵצְמוֹ וַיִּפְרֹשׁ בְּפִיו בְּתַחֲנוּגִים וּפְיוֹסִים לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבַּרֵךְ שִׁיזְכֶּהוּ בְּרַחֲמָיו הַמְרַבִּים לְהִתְקַרֵב לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרֵךְ וַיִּשְׁתַּדֵּל לְהַמְצִיא לוֹ טַעֲנוֹת וּבִקְשׁוֹת עַל זֶה וְעֵנִין שִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנֹז שְׂמִדְבָרִים בּוֹ וּכְבָר מְבֹאָר זֹאת בַּסְּפָרִים הַנְּדַפְּסִים. אָבֵל יוֹתֵר מִזֶּה הִרְבֵּה לְדַבֵּר עִמּוֹ הִרְבֵּה מְאֹד בְּעֵנִין זֶה, כִּי מִי שִׁיִּדְגִיל עֵצְמוֹ לְנֶהֱגַת הַנְּהֻגָה זֹו בְּכָל יוֹם עַל כָּל פְּנִים שְׂעָה אַחַת בְּיָדָיו יִזְכֶּה לְהִתְקַרֵב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּאַמֶּת. וְאִף אִם לְפַעְמִים הוּא רוֹאֶה שְׂמִקִּים הַנְּהֻגָה זֹו יָמִים וְשָׁנִים וְאִף עַל פִּי כּוֹ עֵדִין לֹא זָכָה לְהִתְקַרְבוֹת כְּרֹאוֹי אִף עַל פִּי כּוֹ יַחֲזֵק עֵצְמוֹ יוֹתֵר וַיִּוְתֵר כִּי סוּף כָּל סוּף יִזְעִיל לוֹ בְּיָדָיו וְכוּ'. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיִּדְגִיל עֵצְמוֹ לְקִים הַנְּהֻגָה זֹו הָעוֹלָה עַל הַכָּל:

שיחות הר"ן סח

הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת רָגִיל לְהִתְבּוֹדֵד בְּאַמֶּת וּלְפָרֹשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ כְּרֹאוֹי, בְּפָרֹט אִם זֹכָה לְהִתְבּוֹדֵד בְּשָׂדוֹת וּבִיעָרִים, אֲזִי הוּא מְרַגֵּשׁ בְּכָל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שְׂפוֹסֵעַ שָׁם טַעַם גֵּן עֵדֵן, גַּם אַחַר כֶּף בְּשַׁחוּזֵר מִשָּׁם אֲזִי כָּל הָעוֹלָם חֲדָשׁ בְּעֵינָיו, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ הוּא עוֹלָם אַחַר חֲדָשׁ לַגְּמִרִי, וְאִין הָעוֹלָם נִרְאָה בְּעֵינָיו כְּלָל כְּאֲשֶׁר מִקְדָּם.

השתפכות הנפש מג

שבת שפכי

מי מנה עפר יעקב

פרשת השבוע

שבת קודש פרשת בלק
ב"נו לבין ק'ינו
תשפ"ב

בַּוְדַּאי יִהְיֶה אַחֲרֵיתוֹ טוֹב

מי מנה עפר יעקב - מי יוכל למנות ולשער יקרת קדשת כל פסיעה ופסיעה שדורכים על העפר בפשהולכים לדברים שבקדשה כגון לבית כנסת ולבית מדרש ולקבל פני רבם בקדשה ולשפך שיחם בהתבודדות לפני השם ותברך, שמכל פסיעה ופסיעה שדורכים על העפר נעשים תקונים ושעשועים גדולים למעלה שאי אפשר למנותם ולשערם וכו'. ומספר את רבע ישראל וכו' שזהו בחינת התבודדות ושיחה בינו בין קונו הנ"ל הוא בחינת רבוע, כי עקר ההתבודדות והשיחה צריך להיות בהתחזקות רצונות טובות להשם ותברך עד שיכלל באחדותו ותברך בבחינת ד' דאחד מכל מקום שהוא בבחינת מארבע הרוחות בואי הרוח, שמכל ארבע רוחות העולם שנתפזר דעתו לשם, ישוב מכלם לד' דאחד להכלל ברוח ה' שהוא רצונו ותברך כי רוח לשון רצון.

כי זה עקר ההתבודדות שצריך להתבודד ולחשב עם עצמו היכן הוא בעולם, ולהיכן נתפזר דעתו ומחשבתו ורצונו, ולהיכן נשלף ונתענה על ידי מעשיו ומחשבותיו, עד שעל פי רב רואה בעצמו שאין לו מקום ורוח מארבע רוחות העולם לברח לשם ולהתחבא שם מפגעי העולם בגשמיות ורוחניות בגוף ונפש ומזון ופרנסה בבחינת אנה אלך מרוחה וכו' ובבחינת אשאי עיני אל החרים מאין יבוא עזרי וכו', וכן תרבה עד שרואה שאין לו מנוח כי אם אליו ותברך לבד, בבחינת ממה נסתתי ושכתי אליה, וכמו שכתוב ומנוח ביום צר לי. ובשכיל זה בבחינת המשפט הנ"ל שהוא בבחינת התבודדות נקרא רבוע. בבחינת רבע ישראל. כי זה העוסק בזה באמת הוא מתחפף בדבריו לכל צד מארבע רוחות העולם שבהם כלולים כל מה שנעשה בעולם עד שרואה דחקו ועמלו ומרירותו וכו' שאין לו מקום לנוח רק לנוח להשם ותברך להכלל בד' דאחד. כי השם ותברך נמצא בכל עת לכל קוראיו אפילו אם נתעו כמו שנתעו כי רחמיו אינם כלים לעולם. וזה ומספר את רבע ישראל שאין מי שיוכל למנות ולספר מה שנעשה בבחינת רבע ישראל שהוא משפט והתבודדות הנ"ל, איה הם שבים מכל מקומות שנתעו לשם להשם ותברך, להכלל באחדותו ותברך בד' דאחד על ידי התחזקות הרצון באמת. כי בודאי אי אפשר לשער מה שנעשה בזה, וכך מי שזוכה להתחזק בזה להיות רצונו חזק תמיד אל האמת ולא ירפה את הרצון הטוב אפילו אם יעבר עליו מה, בודאי סוף כל סוף יהיה אחריתו טוב.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' פד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יחיאל מיכל זלוטניק הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

שבת שפכי

פרשת בלק תשפ"ב

להגל 'שבת שפכי'

שבת קודש פרשת בלק
ב"נו ל"בין ק'ינו
תשפ"ב

שָׁרֵשׁ

יָסוּד

הַקְדָּשָׁה וְהַתְהַרְרָה וְהַתְשׁוּבָה

טוב מאוד להאדם שיהיה לו חדר מיוחד לו לברו לְעַסֵּק שֵׁם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה. וּבְפָרֵט הַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ שְׁלֹוֹה צָרִיכִין בְּוֵדָאֵי חֶדֶר מִיְחָד:

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שְׂאֵפְלוּ הַיְשִׁיבָה בְּעִצְמָהּ שְׂוִישְׁבִין בְּחֶדֶר מִיְחָד לְבַדּוֹ גַּם זֶה טוֹב מְאֹד. וְאֵף עַל פִּי כֵן אֶפְלוּ אִם אֵין זוֹכִין שְׂוִיהָ לֹא חֶדֶר מִיְחָד אֵף עַל פִּי כֵן יְכוּלִין לְהַתְּבוּדָה וּלְדַבֵּר בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שְׂתַחַת הַטְּלִית הוּא גַּם כֵּן חֶדֶר מִיְחָד, כִּי בְּשִׂמְשִׁלְשִׁין הַטְּלִית עַל עֵינָיו יְכוּלִין לְדַבֵּר בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ מֵה שְׂרוֹצִין.

גַּם יְכוּלִין לְהַתְּבוּדָה וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בְּשִׂשׁוּכָב עַל מִטָּתוֹ וּמְכַסָּה עֲצָמוֹ בְּהַסְדִּין כְּמִבְאָר בְּמָקוֹם אַחַר שְׂכָךְ נִהַג דְּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׂזָהוּ בְּחִינַת אֲשָׁחָה בְּכָל לַיְלָה מִטָּתִי וְכו'.

גַּם יְכוּלִין לֵישֵׁב עַל הַסֵּפֶר וְיִסְבְּרוּ אַחֲרֵים שְׂהוּא לֹאִמֵּד, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ.

וְעוֹד יֵשׁ לָזֶה כְּמָה תְּחִבּוּלוֹת לְמִי שְׂחָפִין בְּאַמַּת לְנִהַג הַנְּהַגָּה זֹו שֶׁל הַתְּבוּדוֹת הָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂהוּא יָסוּד שָׁרֵשׁ הַקְדָּשָׁה וְהַתְהַרְרָה וְהַתְשׁוּבָה וְכו' כְּמִבְאָר כְּבָר כְּמָה פְּעָמִים. אֲבָל טוֹב יוֹתֵר לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂוִיהָ לֹא חֶדֶר מִיְחָד:

שיחות הר"ן רע"ד

לְשׁוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז' רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר:

מִיר הַאֲרֵט נִישְׁט מֵעַן זָאל
 רַעְדֵן פֿון מִיר, מֵעַן זָאל
 שְׁמוּעֵסֶן פֿון מִיר, עַר זָאל
 בַּעֲנַט־שֵׁן עֶרְנֶסֶט, דִּאָוונֶען
 עֶרְנֶסֶט, ס'זאל זיין פֿון מִיין
 כַּח, און עַר וועט נִישְׁט
 ווִיסֵן אַז ס'איז פֿון מִיין כַּח

~ תרגום ~

לא איכפת לי שתדברו ממני ותשיחו ממני,
 שהשמעם יכרוך בכונה ויתפלל בכונה, וכל
 זה יהיה בכחי, והלה לא ידע שזה בא מכחי.

והיינו כאומר שידברו וישיחו בדרכי עבודת ה' על פי דרכי
 רבנו ויעוררו את השני ולא יגלו לו שהדבורים הם מתורות
 רבנו, כשרואים שהלה לא יקבל הדברים כשידע מי אמרם.

שיח שרפי קודש ח"ב טז

תדע שֶההתקרבנות הוא מִשְׁפָּה לחוץ, והבעל דבר מתלבש את עצמו במצות ומראה להאדם כי נצרך הוא לעבודות אחרות אף שהן גם כן קדושות מאד, אבל זה הסימן אם הוא מקרב אם לאו: אם יש לו התבודדות בכל יום, לכן צריכין להתחזק מחדש להתחיל מעתה בקביעות כי אין שום יאוש בעולם כלל, והבן.

עתה אספר לה ואבקשך שתענני באר היטב אם באפשרות הדבר שאוכל אני להשיג על ידיך או על ידי אנשים מאנ"ש דרישה לסע ארצה ישראל להיות איש ישראלי באמת כדברי רבנו ז"ל וכאשר אני כסף לזה זה יותר מעשרים שנה והתחלתי בהנסיעה במסירות נפש וכאשר ראית בעצמך, ובהנסיעה הזאת הפסדתי הן בכור מהקדושה כאשר אתה ידעת היטב, וכאשר פקד עתה ה' את עמו מעט, ומעשין בכל יום שתהלה לאל נוסעים הרבה אנשים לארץ ישראל, למה נגרע אנחנו מלחזר לארץ אבותינו, הלא אין שום מניעה שימנעני, כי הרבה אנשים חושבים על פרנסה אם יהיה להם, אבל למשל אין צריך לחשב על זה, כי גם בפולין צריכין להסתכל בכל יום להשגחה בלי שום סבה על פי דרך הטבע כלל, וה' עוזר בכל יום על פי נסי נסים, לכן יכולים בנקל להאמין כי גם בארץ אבותינו לא יעזבנו אבינו הרחמן, ובפרט כי תהלה לאל חי ארץ ישראל נבנית בכל פעם יותר ואני בעזרת הש"ת מברך בכשרונות הרבה כאשר ידעת, ואני רוצה ומתפלל לה' שאשיג דרישה, והייתי נוסע שמה בתחלה לבדי ואחר כך יכולים בני ביתי למכור את הדירה שלי בורשה, כי תהלה לאל יש לי דירה יפה פה אשר אוכל להשיג בעזרת הש"ת עבודה מעות לסע כל בני ביתי בהרחבה גדולה, לכן מבקשתי הזאת הקטנה תבין הרבה כי צריך אני לנסיעת ארץ ישראל מאד מאד יותר מכל החיים הגשמיים, ואם עיני שכל לה, תבין היטב כי בעזרת הש"ת יהיה טובה גדולה לכל הקבוצה הקדוש של אנ"ש מארץ ישראל אם הייתי זוכה לבוא שמה, ואם מצא המכתב הזה חן בעיניך תשלח לי לסימן טוב איזה דבר לזכרון של ארץ ישראל, ותענני תשובה נכונה על הכל מהר מהר.

ידיך הדורש שלומך יצחק ברייטער.

שארית ישראל קו

תהלה לאל דבר רבנו ז"ל זורח ב"ה אצלנו מאד ובעזרהש"ת וכו' נעשה דבר זה פרסום גדול ותקון נפלא בעולם והתגלות שם רבנו ז"ל מה שאי אפשר לשער כאשר מלפנים עשה התקון אשר יסד ה"ה ר' ישראל האלפערן ז"ל מקארדאן אשר תקן אנשי מעמד יושבים בהקלויז של רבנו ז"ל בקביעות עוסקי בעבודת השם על דעת רבנו ז"ל וממילא נתתקן הרבה על ידי דבר הזה כי נתעוררו אז כל אנשי פולין ונעשה התחדשות נפלא בעולם וכו' ואז נתעוררו אף בני הנעורים זקנים עם נערים במסירות נפש גדול ונסעו אומנה ועשו עבודות גדולות וצדקות ודברו דבורי אמונה והתעוררות התפלה מאד מאד. עתה לומדים ספרי רבנו ז"ל בבית מדרשו בורשה בדרך הזה: כי מן חצות היום עד שלש שעות אחר חצות לומד אני ספרי רבנו ז"ל במתינות כאשר הראנו לדעת על דרך אנשי מעמד מאומין, ואחר כך אחר מנחה לומד אהרן לייב ציגעלמאן שעה בין מנחה למערב, אחר כך לומד שלמה יהודא שעה ואחר כך ישראל דוד דוד, ובבקר אחר התפלה לומדים דף היומי ברבים ובערב אחר כל השיעורין לומדים שלחן ערוך ברבים, וחושב אני כי בספור דבר חדש זה אליכם תודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו ותתפללו לה' שיקים הדבר הזה בנקל ובהצלחה למען יתגלה שם ה' ושם הצדיק בעולם אמן ואמן.

תוכל להראות מכתבי זה לכל דורשי שלומנו למען יראו התגלות נפלא כי לא עזב ה' חסדו ואמתו מעמנו אף אם נחשב העולם בבטול התמיד מליסע על אדמת הקדש להשתטח על ציון הקדוש וגם נסיעת ארץ ישראל הקדושה כבדה מאד מאד אשר זעירין אינן דזוכין לה עם כל זה חסדי ה' גברו עלינו ובהתקרבות אל הצדיק האמת יכולין לזכות להרבה טוב אמן ואמן.

גם נתיסד אצלנו 'בית התבודדות' זה איזה שנים ותהלה לאל כל אחד יש לו זמן מיוחד להתבודד שם בכל יום ויום, כי אנו מבינים היטב בעזרת ה' יתברך, כי בלי התבודדות בכל יום על כל פנים שעה, אף אם יעשה האדם כל מיני עבודות שבעולם, לא יהיה מקרב אל רבנו ז"ל, כי עקר התקרבות לרבנו ז"ל ולדרכיו הקדושים - להתבודד בכל יום חק ולא יעבור, ובלי זה

זמני שבת קודש – פרשת בלק (חקת בחו"ל)

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:13	7:12	7:30	7:16	7:22	7:14	8:41	8:07
שקיעה ערב שב"ק	7:52	7:51	7:51	7:55	7:52	7:54	9:02	8:29
חצות הלילה	2:18	2:19	2:21	2:21	2:20	2:21	---	3:05
עלות השחר	4:15	4:16	4:15	4:09	4:15	4:10	2:34	3:47
עטיפת הטלית	4:43	4:44	4:43	4:38	4:43	4:39	3:34	4:23
ניץ החמה	5:41	5:42	5:42	5:37	5:41	5:38	5:06	5:33
סוף זמן קר"ש מג"א	8:16	8:17	8:17	8:12	8:16	8:13	7:23	8:07
חצות היום	12:44	12:45	12:46	12:43	12:45	12:44	1:04	1:01
שקיעה יום שב"ק	7:52	7:51	7:51	7:55	7:51	7:53	9:02	8:28
צאת השבת	8:30	8:31	8:32	8:33	8:31	8:32	10:06	9:41
צאה"ש 72 דק'	9:05	9:04	9:03	9:07	9:04	9:06	10:14	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב והו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת פינחס (בלק בחו"ל)

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
קח.	קח:	קט.	קט:	קי.	קי:	קיא.
קלה	קלו	קלו	קלח	קלט	קמ	קמא
<p style="text-align: center;">תורה כ"ה - אחוי לן מנא</p>						
<p style="text-align: right;">התורה הזמנית</p>						